

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 L. i.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Răspunsul Majestății Sale a Regelui nostru Carol II. la telegrama omagială, trimisă de Prea Sfințitul Episcop în numele credincioșilor eparhiei, a consiliului eparhial și al său propriu:

**Prea Sfințitul IOSIF
Episcopul Caransebeșului.**

„Mulțumesc Prea Sfinției Tale din inimă pentru urările așa de calde ce mi le ați trimis“.

CAROL.

NOTE OFICIALE.

Nr. 3462 B. 1930.

Toți acei preoți, cari în decursul anului 1930 împlinesc 5, 10, 15 și 20 ani de serviciu bisericesc și școlar, cu începere dela 1 Ianuarie 1931 sunt îndreptățiți la câte o nouă gradatie.

Deci toți acești preoți să-și înainteze, până cel mult la 10 Iulie a. c. cererile pentru încuviințarea gradatiei noi.

Cererile să se înainteze pe cale ierarhică, adică prin Prea On. Oficiile protopresbiterale, anexându-se cuvenitele certificate de serviciu eliberate de către Oficiile protopresbiterale competente și timbrate în regulă.

Cererile întrate după termenul de mai sus, precum și cele ajustate cu certificate de serviciu netimbrate, sau timbrate insuficient, nu se vor lua în considerare și preoții respectivi nu vor fi trecuți în bugetul anului 1930 cu gradatia cuvenită.

Caransebeș, la 14 Iunie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 3549 E 1930.

Ni se comunică din unele părți ale Eparhiei noastre, că unele percepții fiscale respective comisiunii locale de impunere, impun și pe mai departe cu impozitul echivalent imobilele parohiale date în folosința preoților drept întregire a salariului preoțesc.

Se atrage atențiunea Onoratei preoțimi, că Direcțiunea generală a Contribuțiunilor, din Ministerul de finanțe, cu Nr 104, 419 din 5 Aprilie a. c. a dat ordin tuturor administrațiilor financiare, că, la stabilirea impozitului de echivalent, să se țină seama de decisiile comisiunii centrale din 9 Ianuarie 1929, 13 Februarie 1929 și 30 Aprilie 1929 cari se refer la scutirea de sub impozitul echivalent a mobilelor parohiilor date în folosința preoților.

Deci întrucât comisiunile locale de impunere, respective percepțiile nu respectă deciziunile comisiunii centrale a timbrului, să se facă contestație la administrația financiară, iar întrucât nici aceasta n'ar lua în considerare contestația să se facă apel la Tribunalul concernent.

Caransebeș la 19 Iunie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

*

Nr. 3664 E 1930.

Se îndrumă Onor. Preoțime să achite fără amânare, toate impozitele (agricol, profesional, global, etc.) scadente până la 30 Iunie a. c. înaintând — prin Oficiile protopresbiterale —, cel mult până la 20 Iulie a. c. dovadă despre aceasta.

Pe dovadă se va adevăra, că, cu 30 Iunie 1930-n'a mai rămas nici o restanță în impozite.

Caransebeș, la 23 Iunie 1930.

Cassa diecezană.

Actualități.**Necesitatea scrierilor morale religioase.**

Un distins cărturar zice: „Omul face ziarul și ziarul face pe om“, el îți înalță mintea și sufletul la cugetări înalte, ori te osândește la pierzare, el te însuflețește, te entuziasmează ca individ ori ca massă.

Intr'adevăr ziaristica poate schimba într'un moment dat felul de gândire, ea poate produce revoluțiuni; este o armă și cea mai puternică armă în mâna inamicilor religiei, ajutorul cel mai eficace în propaganda ce-o fac contra așezămintelor creștinești.

Actualmente, ziaristica este un factor determinant în viața publică, este cu drept cuvânt, o „putere în stat“.

De aceea dauna ce-o produc scrierile secrete, pornografice, imorale, ateiste, etc. etc., este nespus de mare. Observăm că contrarii religiei noastre tac tot posibilul, toate jertfele pentru a răspândi în popor ziaristica rea și imorală. Cu bani de aiurea întrețin sumedenie de traficanți cari colportează din loc în loc veninul rătăcirii, al urei, al discordiei prin broșuri de felul acesta.

Deci necesitatea unei ziaristici bune, necesitatea scrierilor și publicațiilor religioase, creștine s'a simțit, iar astăzi se impune ca o datorință. O datorință cu atât mai mult, cu cât dată fiind grija ce trebuie purtată de a nu se lăși în obștea creștinească ortodoxă, scrieri de acela — sub orice formă literară ar fi ele, — cari cuprind otrava străinismului și a corupțiunii, precum și atacuri îndreptate contra moralei, lucruri ce subminează atât patrimoniul „legii ortodoxe“ cât și interesele naționale ale statului.

Pretutindeni găsim societăți secrete sau chiar publice, ale căror tendințe sunt de a extermina de pe fața pământului orice cultură creștină care cultură putem vedea că este linia determinantă a civilizațiunii popoarelor. Dovadă Rusia Sovietică, care atât vreme cât a trăit sub domeniul unei culturi ortodoxe superioare, a ajuns un punct destul de culminant al civilizației, iar când în locul duhului evanghelic se încearcă a se întrona cultul ateu, prăbușirea spre care merge, se vede.

De multe mijloace, unele dintre cele mai mârșave se folosesc inimicii credinței noastre pentru progresarea planurilor lor, dar în primul rând de presă și de scrieri pe înțelesul poporului. Prin urmare de aceeaș armă să ne folosim și noi pentru regenerarea poporului, pentru po-

vățuirea și îndrumarea lui pe cărările virtuților și spiritului creștin.

Dacă astăzi nu mai găsim acea credință tare și evlavie cucernică de odinioară, dacă în familii nu mai există adevăratul raport între membrii ei, dacă în căsnicie nu mai există dragostea și credința conjugală, este a se atribui în cea mai mare măsură ziaristicii și scrierilor stricte, imorale cari în loc să edifice, întunecă judecata.

Treci pe lângă librăriile de toată mâna și la vitrinele lor poți vedea expuse, fără nici un pic de sfilă, tipărituri scârnave, zugrăviri ademenitoare, cari atâta ochii trecătorilor, în deosebi ai tineretului. Aproape totală lipsă a scrierilor creștinești bune și adevărate se poate constata. Scrieri ateiste sub diverse forme literare, scrieri sectare de toată nuanța, această este întregul deposit al unei librării.

Contra acestui curent modern stricacios, care după cum se vede, tinde să tragă lumea în noroiul moravurilor rele și al necredinței, suntem obligați a ne împotrivi cu toată puterea. Iar ca să ne împotrivism în mod salutar, datori suntem de a sări în ajutorul întreprinderilor și inițiativelor binecuvântate, de moralizare și îndreptare pe căile drepte ale Sfintei Evanghelii.

Strigătul de alarmă al acelor cari ne cheamă la datorie în fața primejdiilor ce ne amenință să ne străbată până în cele mai dinlăuntru ale noastre și cu cât de modestul nostru obol intelectual să dăm concursul.

Încăodată, zic, este de datorința noastră ca credința și legea noastră strămoșească, simțul de moralitate, de evlavie și de demnitate, să fie păstrate intacte în toate clasele sociale.

Aceasta se poate face mai vâtos prin scrieri, prin publicațiuni pe înțelesul tuturor. În alte părți sunt vaste biblioteci cu astfel de scrieri în care omul poate afla hrană pe seama sufletului său insetat de cultură religioasă, care să-l povățuiască la mântuirea vecinică, singurul lucru de lipsă, ori să-l ferească contra ereziilor de tot felul. S'a vorbit altădată de înființarea și necesitatea bibliotecilor parohiale ca mijloc eficace. N'ar trebui să întârziem!!

La noi, grija celor chemați să ne conducă, pentru augmentarea cu cărți necesare a acestor biblioteci este deosebit de mare și de aceea datori suntem de a ajuta și sprijinii laudabilă muncă depusă în privința aceasta și a da mai multă atenție operei începute.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

Despre Biserică.

de Iosif Câmpianu preot.

Biserica cuprinde în sine atâtea minuni, atâtea secrete și atâtea frumusețe, încât sufletului nostru i-ar trebui foarte mare osteneală spre a le aduna pe toate acestea într'o totalitate, care să poată fi demnă obiectului. Pentru a putea face un tratat perfect despre Biserică, s'ar recere viața întregă a unui om, și anume, a unui bărbat foarte cvlavios și foarte învățat. Tot ce farmecă pe om, își pierde strălucirea când e vorba despre cuvintele eterne și despre efectele neexplicabile, ce le are biserica ca rezultat; pentru că, ca și-a primit perfecțiunea și demnitatea în iesle și pe cruce. Începutul ei fu începutul lumii. Suflarea Creatorului cu care a însuflețit pe primul om, a fost germeul Bisericii, care a trecut dela Adam la Avel și cu încetul-încetul prin sufletul tuturor dreptilor până la sfârșitul vremurilor, fără ca să se fi pătat de molima seculară a diferitelor națiuni din lume. Pasiunile, cari împresoară Biserica, rămân totdeauna împrejurul ei fără ca s'o atingă și s'o pângărească. Ea înoată pe deasupra nedeptăților, de care e plină lumea aceasta; iar păcătoșii, cari s'ar afla în sinul ei, servesc numai spre aceia, să o facă mai strălucitoare, mai respectabilă.

Din punct de vedere al credinței, Biserica este un teren foarte vast. Ea este însași proprietatea lui Christos, e prețul sângelui său, triumful suferințelor sale și al misiunii Sale. Istoria nu ne poate prezenta ceva mai grandios, ca nașterea Bisericii și triumful ei asupra tiranilor și asupra pasiunilor omenești. Când te-ai pune să compuni un tratat teologic asupra acestei materii atât de frumoase, atât de roditoare, te sperie mărimea cea nemăsurată a obiectului și îți cade condeiul din mână chiar și numai la încercarea facerii unei schițe. Căci dacă ne cugetăm, că Dumnezeu însuși, cuvântul său, duhul său a creat Biserica, ca să facă din ea un al doilea ceriu, cu mult mai strălucitor ca cel dintâiu, dându-i toată grandoarea și curățenia, ca să poată străbate în toate veacurile, prin toate continentele lumii, ca o ca o făclie luminătoare, atunci voiu simți cum pierdem curajul și energia trebuincioasă unei astfel de întreprinderi mari și că nu ne rămâne alta, decât dorința de a o putea adora și preamări. Noi nu vom putea cunoaște Biserica perfect înainte, până nu vom ajunge în sinul lui Dumnezeu, de unde își are și ea originea și spre care ea se întoarce neconținut ca spre fericirea ei cea mai înaltă. Lumea, aici pe pământ este un vâl, care ascunde sub el lumina cea strălucitoare a Bisericii și de aceia,

ar trebui să rupem sau să îndepărtăm acest vâl, spre a putea vedea Biserica divină în toate frumusețea, splendoarea și mărimea ei cea nemăsurată.

Revelațiunea din Apocalipsă a cvanghelistului Ioan este o mină de aur și de pietrii scumpe pentru oricine, care ar avea cheia și ar voi să scrie despre Biserică; dar cartea aceasta e plină de întunecimi sfinte, ce nu se vor împrăștia mai înainte, decât cu sfârșitul vremii. Apostolii și Sfinții Părinți au tras la o parte un colțisor al acestui vâl misterios, dar așa puțin, încât ar trebui să facem uz de toate forțele lumii, ca să putem descoperi secretele cerești. Atât e cert, că fiorul sfânt, ce ne-o produce această carte când o citim, trebuie să ne facă să înțelegem, că conține mari secrete și că viața viitoare, ce ne este hotărâtă, ne va lăsa să vedem și să recunoaștem lucruri sublimă și cu totul extraordinare.

Oamenii din carne și din sânge, cari n'au credință, nici nu-și pot închipui, că Biserica, pe care ei o judecă numai după aparența ei exterioară, poate fi așa de admirabilă. Biserica nu se poate închipui mai bine, decât ca un arbore al cărui vârf atinge ceriul, iar rădăcinile lui străbat până în cele mai adânci abisuri, contra căruia au dat și dau asalt toate viforurile din lume fără să poată a-i cauza vre-o stricăciune sau să-l răstoarne. Sunt doar aproape 7000 de ani, de când acest arbore stă neconținut — sub numele Vechiului și Noului Testament — și sub umbra lui au aflat Apostolii ca și Patriarhii, Sfinții Părinți ca și Profeții mântuirea și au rezultat fericirea unei imense mulțimi de suflete, cari au ascultat-o cu supunere și umilință.

Judecând după cele exterioare, nimic nu ni-se pare mai slabă ca biserica, care își are pe mai marii ei cât și membrii ei, oameni din carne și din sânge, supuși tuturor patimilor; care nu are alte arme și altă putere, decât cuvintele lui Christos: „*Mergeți și vestiți Evanghelia la toate neamurile și iată Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului*“ (Mat. 28₂₀, Marcu 16₁₅). Dar interior nimic nu poate fi mai puternic ca Biserica, căci ea e condusă și luminată neîntrerupt de *Duhul Sfânt* și însuși Dumnezeu îi este apărătorul. El i-a întins pururea brațul său ori de câte ori a avut lipsă de ajutor pe vremea, când se credea că totul e pierdut.

Biserica posedă în sine — într'un înțeles mistic — tot, cecace are lumea în sine ca fizic: o căldură, ca cecace coace în pământ metalele, asemenea unui foc divin, ce animează și sus-

ține neîntrerupt; *un soare*, care o luminează chiar și în miezul nopții; *o fertilitate*, care încolțește și aduce în vezi fructul său; *o rouă* admirabilă, ce o înfrumusețează și reîmprospătează ca natura; ea își are apoi diamantele și perlele ei, metalele, plantele și florile ei ce o împodobesc. Tainele ei se ascămăna râurilor curgătoare cu apa lor cristalină; rugăciunile ei, cu mirosul smirnei și tămâiei; servitorii ei cu stelele ce ne conduc și ne luminează. Este un astfel de raport, o astfel de concordanță între toate creațiunile lui Dumnezeu, încât aceia, ce e trupesc vine într'ajutor celor sufletești sau spirituale; aceea, ce e văzut se îmbină cu ceia ce e nevăzut spre a compune un întreg, care apoi să glorifice pe Dumnezeu și lasă să-i-se recunoască perfecțiunea și mărirea sa.

Biserica este atât de veche, ea se estinde așa de departe și cuprinde în sine atâtea obiecte, încât omul se pierde în cuprinsul ei cel nemăsurat; ea face din toate veacurile și din toate țările un singur punct, prin adevărul cel precis, cu care ea le reunește laolaltă; ea face din toți aceia, a căror compas și mamă este, numai un singur ales, prin uniformitatea, pe care ea o depune în *crediința* lor, în *speranța* și în *iubirea* lor creștinească.

Această cetate puternică a credinței, care a rezistat tuturor asalturilor sălbatice, date în cursul atâtor mii și mii de ani, din partea păgânurilor și barbarilor, cred inconștienții de azi, că pot să o dărîme prin uneltirile lor ridicole, ateiste și sectare? Nu se poate! Este numai un vânt ce premerge unui vifor, dar deloc nu e cataclismul ce-l anunță ei cu atâta pompă.

Fericitul Augustin în polemicile sale contra Donatiștilor ne-a dat în privința aceasta un exemplu bun. El a ridicat în modul cel mai splendid pe ruinele lor, acel palat grandios, pe care ei credeau să-l dărâme. Fiecare secol a văzut într'un asemenea mod sectele, cari au avut cutezanța să atace Biserica, distrugându-se și pierzându-se, rămânând în urma lor numai pulberea, ce a orbit pe toți aceia, cari n'au fost destul de atenți a se feri de ea.

Mărturisirea credinței a unui savant.

Într'o fascicolă lunară a revistei, ce apare în New-York, sub titlul „American Magazine”, s'a publicat interviul ziaristului Albert Edward Wiggams cu marele om de știință Dr. Mihail Pupin, profesor de electrotehnică la universitatea „Columbia” din New-York, ale cărui invențiuni pe teren de telefon și radio sunt cunoscute în întreaga lume.

Cuprinzând acest interviu mărturisirea credinței a numitului profesor, aflăm cu cale a-l împărtăși cititorilor noștri în traducere.

Iată ce zice Dr. Mihail Pupin:

„Știința, în loc să îndepărteze pe Dumnezeu de lume, ne aduce cu El în raport spiritual mai strâns. Adevărat, că Dumnezeu nu poate fi documentat prin o formulă matematică, dar știința ne impune concluziunea, că îndărătul a orice, există un anumit principiu conducător, care duce dela Chaos la Kosmos”.

„Pretutindenea aflăm dovezi a unei inteligențe dumnezeiești. Știința e în serviciul religiei. Ea face din noi creștini mai buni. Ea învață oamenii la o conlucrare rațională cu Dumnezeu; ea învață pe oameni legile lui Dumnezeu, și cum să ascultăm de aceste legi. Ea ne întărește în credința, că sufletul omenesc este creațiunea cea mai mare a lui Dumnezeu din univers, care întrece totul. Ea ne întărește în credința, că sufletul omenesc, după moartea corpului nostru fizic, va exista și mai departe. Știința ne duce tot mai aproape de Dumnezeu”.

„Inspirația spirituală, pe care ni-au descoperit-o biologii, este că orice viață s'a dezvoltat dela treapta cea mai inferioară la treapta cea mai înaltă. Dacă nu credem, că viața este pas de pas o dezvoltare progresivă sub conducerea unui principiu coordonat, în cazul acela avem o imagina de tot sărăcăcioasă despre dumnezeire. Pentru că dacă viața s'a dezvoltat din începuturi mici până la om, să zicem în zece milioane de ani, unde o fi ajungând ea în alți zece milioane de ani. Știința a descoperit pe om, ca pe o ființă, care pășește permanent dela mărire la mărire și într'una se apropie tot mai mult de chipul spiritual al Creatorului său”.

„Cunoștințele atât ale științei fizicale cât și ale celei organice descoper un Dumnezeu, o inteligență dumnezeiască, pe care noi ca ființe inteligente ne putem baza. Noi nu ne putem încrede în întâmplările întâmplătoare, dar putem zidi până la gradul extrem pe inteligența dumnezeiască. Știința a observat, că toate pe lume sunt un proces, care se dezvoltă neîntrerupt și care este bogat în înțeles. Ea descopere pe om ca pe o ființă cu un suflet, care într'un univers de continuitate neîntreruptă tinde tot mai mult spre dumnezeire”.

„Dacă credem toate acestea putem noi crede, că sufletul o să se stingă, când moare corpul fizic? Imi pare nerațional”. — zice Dr. Mihail Pupin — „că o creațiune, care în curs de miliarde și iarăși miliarde de ani este anume activă spre scopul de a produce sufletul acela minunat — sufletul tău și sufletul meu — să lasă

să existe sufletul numai până atunci până când există corpul nostru fizic. Deși știința nu aduce nici o dovadă matematică pentru nemurirea sufletului, totuși ne pune la dispoziție nutriment bogat pentru gândirea și credința noastră. Și ea contribuie la convingerea, că viața noastră fizică reprezintă numai un stadiu în existența sufletului“.

„După părerea mea“ — continuă savantul — „toate rezultatele cercetărilor științifice arată, că e foarte neverosimil, că sufletul omului va înceta să existe când moare corpul. Legea continuității și înțelegerea comună științifică a universului par a întări credința noastră, că sufletul omenesc există după moarte mai departe și se dezvoltă mai departe“.

„Știința lasă continuativ să se cunoască Dumnezeu și înrudirea omului cu dumnezeirea. De aceea e știința forma cea mai înaltă a teologiei omenesti, forma cea mai înaltă a meditării asupra lui Dumnezeu. Știința ne conduce de-a dreptul la credința în Dumnezeu și aceasta este baza religiei.“

„Știința nu împiedică pe om să fie creștin, ci din potrivă face un creștin mai bun din el. În anul viitor“ — zice Dr. Pupin — „voi prelega la diferite universități despre însemnătatea aceasta spirituală mai înaltă a științei. Credința mea personală este, că toate, se întâmplă în universul nostru spre un anumit scop și că scopul acesta este dezvoltarea sufletului omenesc. În punctul acesta se atinge știința cu religia. Știința contribuie nemăsurat de mult la bazele fundamentale ale credinței religioase. Știința va întări religia. Ea a întărit credința mea“.

„Religia mea nu contrazice nici unei părți constitutive ale religiei, pe care o avea mama mea și oamenii satului meu, când eram încă copil. Știința a lărgit numai vederile mele despre Creator. Aceasta este adevărata plăcere a muncii științifice. Scopul științei nu constă numai într'aceea, să inventeze lucruri materiale, care măresc bogăția și confortul nostru. Astfel de lucruri sunt negreșit o binefacere, nu însă cea mai mare“.

„Dacă știința“ — încheie savantul — „nu-mi stă întru ajutor să-mi creez mie însumi și altora o religie mai bună a Creatorului și o înrudire personală mai strânsă cu El, dacă știința nu-mi stă întru ajutor să servesc destinului dumnezeiesc, atunci activitatea mea de om de știință a suferit un eșec“.

Trad. de A. Moaca.

După 25 ani....

Spre a comemora pe vrednicii lor profesori și colegi trecuți la cele eterne și spre a sărbători pe foștii lor iubiți profesori remași în viață, mulțumind Atotputernicului pentru tot darul de sus, ce s'a revărsat asupra lor, absolvenții anului 1905 ai Institutului nostru teologic s'au întrunit în 23 Iunie a. c. la Caransebeș. Institutul teologic a fost, pe acele vremi, unul dintre cele mai înalte institute de cultură românească din falnicul nostru Banat, de unde — grație neobositei munci a distinșilor profesori erudiți, ale căror opere au fost și sunt și astăzi apreciate chiar și în universitățile din apus — au eșit mulți bărbați aleși, harnici slujitori ai altarelor sfintei noastre biserici strămoșești și vrednici apostoli ai neamului nostru în zilele de restriște.

Absolvenții astăzi în viață s'au întrunit în număr destul de frumos — cu excepția unuia, care și-a motivat absența și a celor patru absenți fără să se justifice — și dimpreună cu profesorii Academiei teologice, sub conducerea P. O. D. Dr. Petru Barbu și Antoniu Sequens, au convenit la ora 8 a. m. în biserica Sfântului Ioan Botezătorul din cimiterul ortodox. Aci s'a săvârșit sf. liturgie, în sobor, pontificată de părintele protopresbiter Andrei Ghidiu, la finea căreia s'a ținut un parastas solemn, pentru vecinica pomenire a în Domnul adormiților: Nicolae Popea episcop, Dr. Iosif Olariu protosincol, Dr. George Dragomir, George Petrescu protopresbiteri, prof. Iosif Bălan, preoții Ioan Surlașiu din Jebel, Antoniu Miloșescu din Dubova și Cornel Mircea din Răcăjdia. Parastasul s'a terminat cu rostirea cântărilor: Cu duhurile dreptilor... și a ecteniei la mormântul celor ce se odihnesc în acest cimiter. La ora 10 a. m. toți absolvenții au fost primiți de P. S. Sa Arhiereul Filaret Musta, înaintea căruia depunând omagii de recunoștință fiască — P. S. Sa pentru fiecare în parte a avut cuvinte de îmbărbătare — au primit înalta binecuvântare arhierească, ca să poată munci cu îndoit zel în via Domnului. La ora 11 s'au adunat în aceeaș sală de învățământ, unde au fost timp de trei ani și pe care au părăsit-o înainte cu 25 de ani.

Ac' actualul director al Academiei teologice D-l Dr. Petru Barbu după citirea apelului nominal, constată că ultimele sale lecții de drept bisericesc și catihetica le-a ținut foștilor săi elevi acum întruniți, în 4 și 8 Iunie 1905 și cu inima înduioșată de emoție, la dorința celor prezenți, ține o magistrală lecție de recapitulare din catihetică, arătând importanța treptelor tornele ale lui Herbart—Ziller și greșala în care au că-

zut aderenții școalei active de azi, cari în predarea religiei se abat dela textul biblic.

Părintele Vasile Paica în răspunsul său arată necesitatea, ca toate cărțile de religie să fie emantate dela autoritățile bisericești.

La splendida masă comună, pregătită cu mult gust, în internatul teologic, a tostat p. protopresbiter Andrei Ghidiu în sănătatea P. S. Sale D-lui Episcop diecezan Dr. Iosif Traian Badescu, trimitându-i-se în ovațiile unanime, la băile Buziaș, următoarea telegramă: »*Promoția din a. 1905 a Institutului nostru teologic adunându-se la convenirea colegială de 25 ani, vă aduce omagii de sinceră iubire fiiască și cu supunere vă urează: Intru mulți ani, Stăpâne!*«

După ce au vorbit: p. protopresb. Romul G. Ancușa referent-eparhial, preoții-profesori Dimitrie Soceneanțu, Filip Pop și preotul Ștefan Balea, s'a convenit ca proxima convenire, să se țină peste cini ani, adică la 30 de ani dela absolvire.

Pr.

Sectele sunt condamnate în Germania.

De: C. Rudnean.

Am accentuat mai de multe ori, că sectele sunt periculoase pentru liniștea internă a țării, ele sunt dăunătoare religiei creștine, pentru că falsifică învățătura creștină, înlocuindu-o cu aberațiile mintale ale câtorva pretinși reformatori....

Sectarii de multe ori fac apel la țările din apus, spunând că acolo sectele sunt libere. E o greșală pe care trebuie să o spulberăm. Iată un caz interesant din Germania.

Ziarele ne-au adus știrea despre existența unei secte numită a „Muntelui alb“. Intemeietorul ei e *Weissenberg*, un simplu meseriaș. Această sectă numără deja aproape jumătate de milion de adepți și posedă în apropiere de Berlin un mare sanctuar foarte frecventat. *Weissenberg* publică un periodic: „*Der weise Berg*“, care are colaboratori eminenti.. de pe lumea cealaltă: profetul Ilie, Frideric II. Bismarck etc.

De curând un articol al lui... Bismarck atrase atenția justiției. El cuprinde insultele adresate papei și Bisericii catolice. *Weisberger* explică judecătorilor că nu poate fi făcut responsabil de un articol scris, nu de un om în viață, ci de un *mediu* sub inspirația lui Bismarck. *Tribunalul nu s'a lăsat convins și l-a condamnat pe șeful sectei la o mie de mărci amendă.*

Un exemplu de înaltă înțelepciune. Judecătorul și-a dat seamă, că secta aceasta, poate lansa fel de fel de acte dăunătoare societății și

țării sub masca spiritismului, câte nenorociri nu s'au întâmplat, să fim prudenți și să nu tolerăm toate *sugestiile spiritiștilor.*

Secta „Muntelui alb“ din Germania s'a lățit considerabil, n'avem decât să ne gândim la multiplele secte din țara noastră și imediat vom înțelege pericolul ce ne amenință.

Ciudata întâmplare din Germania, ne pune pe gânduri, tribunalele noastre simți-vor influența dăunătoare a rătăciților? Dar pentru acest lucru e necesară inițierea în *sectologie*, o ramură a teologiei noastre, indispensabilă, fiecărui creștin, cu atât mai mult intelectualului creștin român, care are o datorie față de biserica creștină și țara aceasta: să lupte din resputeri, pentru distrugerea infecției religioase, care ne amenință cu măcinarea sufletelor creștine!!

Meditați acum, asupra conducătorilor de secte dela noi din țară, câți ar fi trebuit să-i vedem condamnați pentru scrierile atât de ofenzatoare la adresa bisericii, preoților și conducătorilor noștri din țară?

Videant consules.....??

ȘTIRI

O măsură nimerită. În recenta sesiune, Sfântul Sinod a hotărât să intervină — și a și intervenit — la Ministerul Instrucțiunii și al Cultelor pentru ca viitor să nu mai acorde nici o distincție preoților și funcționarilor bisericești fără avizul prealabil al Episcopilor competenți.

O măsură cu atât mai bună cu cât mai înainte am fost obicinuiți cu ea.

Regele Italiei la încoronarea Regelui Carol II. Regele Italiei a acceptat invitația regelui Carol al României de a lua parte la încoronarea sa. În cercurile competente se afirmă că Suveranul Italiei va sosi în țara noastră prin portul Constanța.

Premiile naționale din acest an s'au distribuit și anume: cel pentru poezie D-lui Nichifor Crainic iar pentru proză D-lui I. Bassarabescu.

Toți posesorii ordonanțelor de plată pe exercițiul 1929 să se prezinte pentru plata acestor ordonanțe la Casieria Administrației financiare până la data de 30 Iunie a. c. căci la din contra se vor anula ordonanțele. Administrator financiar: D. Sova. Șeful serv. Indescifrabil.

Casa No. 328 vis-à-vis de biserica catedrală, 4 cam., coridor închis, baie etc. curte cu flori, grădină, să vinde din mână liberă. Informațiuni dă **Petru Lepa.**

CONCURS.

În baza decisului Ven. Consiliu eparhial Nr. 570 B ex 1930 se scrie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul paroh Vasilie Murgu la parohia de clasa II din Ciclova-montană, protopresbiteratul Oraviței, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” cu următoarele

Emolumente:

1. $\frac{1}{3}$ (Una treia) parte din relutul pentru sesiunea parohială primit dela societatea U. D. R. în sumă anuală de 9500 Lei.

2. $\frac{1}{3}$ (una treia) parte din venitele stolare uzitate.

În lipsă de casă parohială, alegându-l capelan se va îngriji singur de locuință.

Capelanul va funcționa în atârnare și sub răspunderea parohului.

Recurenții își vor înainta cererea de concurs ajustată, cu documentele prescrise, Prea Onor. Oficiu Protopresbiteral din Oravița și sunt dator să se prezintă cu prealabila învoire a acestui Oficiu, în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare, nu însă în ziua de alegere.

Ciclova-montană din ședința Consiliului parohial ținută în 4 Mai 1930.

Ioan Stoia

preș. cons. par.

Vasilie Jianu

not. cons. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Oravița la 13 Maiu 1930.

Virgil Musta

protopresbiter.

3-3

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

Nr. 217/1930. c. f.

Extract din publicațiune de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Traian Strainescu domiciliat în Lăpușnicel pentru suma de 700 lei capital și accesorii contra următorului Iosif Velescu domiciliat în Verendin în baza legii LX. 1881 Judecătoria ordonă licitația asupra $\frac{1}{6}$ părți din imobilele înscrise în cf. a comunei Nerendin No. 104 coala cf. porțiunea de sub B. 17 a următorului din parcela Intravilan, de 130 stj. p. în preț de strigare de 10.000 lei. Nr. top. Gura Dumbrăvi 1100 stj. p. arător în preț de strigare de 6000 lei No. top. 39 Orslage 150 stj. p. grădină în preț de strigare de 2000 lei Nr. top. 52 Gura Dumbrăvi 400 stj. p. arător de 4000 lei din cf. No. 1350 No. top. 250 Vertoape Mic 1 jug. 1000 stj. p. arător în preț de strigare de 3000 lei din aceasta din urmă parcelă a $\frac{3}{54}$ parte adecă porțiunea de sub B. 10 pentru incasarea creanței de 700 lei capital interese de 10% pin ziua de 1 luna Ianuarie 1928 spese de proces și executare fixate la suma de 344 lei precum și pentru

incasarea creanței de 8000 lei capital și accesorii a Casei de Păstrare Pervovana și 2800 lei ai lui Petru Dumitru declarați de alături ai acestei proceduri de execuție.

Pentru ținerea licitației se fixează ziua de **16 Iulie 1930 ora 10 la casa comunală a comunei Verendin.**

Condițiunile de licitație sunt.

1. Imobilele supuse licitațiunii nu pot fi vândute cu un preț mai mic decât $\frac{2}{3}$ din prețul strigării.

Deciziunea prezentă se va comunica interesaiților.

Teregova la 3 Februarie 1930.

A. Comoroșan m. p. judecător **Ioan Bica** m. p.

pentru conformitate

Ioan Bica director de cf.

Aviz!

Atelierul de pictură **E. Popovicu**, pictează biserici; spală biserici vechi pictate; pictează steaguri; prăznicare, cruci de peatră, ori și ceicoane sfinte.

E. Popovicu, atelier de pictură

Timișoara, Str. Buziașului Nr. 6

1-3

Judecătoria rurală Teregova Inst. c. f.

Nr. 458/1930. c. f.

Extract din publicațiune de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Petre Boșneg domiciliat în Cornereva Nr. 315/97 contra următorului Gheorghe Caraibot domiciliat în Canicea 51/103 la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX. din 1881, asupra $\frac{1}{3}$ parte din imobilele cuprinse în c. f. a comunei Canicea din circumscripția judecătorei rurale Teregova No.90 a coalei cf. pag. 163 porțiunea următorului de sub B. 4 și 10 din parcelele Intravilan de 104 în preț de strigare 1667 lei No. top. 70 Canicea Bach. grădină 233 stj. în preț de strigare 234 lei. No top. 169 Canicea Bach 233 stj. p. în preț de strigare de 534 lei. No. top. 110 Ogașu Berdi arat. 200 stj. p. în preț de strigare de 267 lei, No top. 102 $\frac{1}{2}$ Dosu Țiganului livadă 892 stj. p. în preț de strigare 1134 lei. No. top. 190 Poiana Stoichi livadă de 156 stj. p. în preț de strigare 200 lei Nr. top. 94 Alte ostlage grădină de 200 stj. p. în preț de strigare de 467 lei. No. top. 169 Canicea Bach, grădină 34 stj. p. în preț de strigare de 67 lei No. top. Dosu Țiganului livadă 892 stj. p. în preț de strigare de 1134 lei. No. top. 99 Alte Ostlage grădină de 31 stj. p. în preț de strigare de 67 lei. Nr. top. 50 Valea Berdi grădină de 31 stj. p. în preț de strigare de 67 lei.

Pentru incasarea creanței de 2600 lei capital interese de 10% dela 15 Aprilie 1927 spese de proces și de executare de 428 lei fixate până acum, spese de 447 lei 50 bani fixate până acum pentru cererea de licitație precum și pentru incasarea creanței pe 100 lei

și 99 lei capital și accesorii a institutului Albina din Sibiu și 4370 lei și accesorii a lui Albert Koch domiciliat în Teregova prin prezenta declarații de aderenți la licitație.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **18 Iulie 1930 ora 10 în casa comunală a comunei Canicea.**

În baza art. 150, Legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu un preț mai mic de douătreimi din prețul de strigare. art. 25 XLI. 1908.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție de 10%, din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în art. LX. 1881, ori să predeie, aceluiași delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

Publicațiunea prezentă se va comunica ca mai sus. Teregova la 26 Februarie 1930.

A. Comoroșan m. p. jud. **Ioan Bica** m. p. dir. cf. pentru conformitate:
Bica dir. cf.

Judecătoria rurală Teregova inst. cf.

No. 576/1930 cf.

Extract din publicațiune de licitație.

În cauza de executare pornita de următorul Ilie Sabailă croitor domiciliat în comuna Cornea, contra următorului Iancu Caniceanu domiciliat în comuna Cornea Nr. 156 la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza § 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881, asupra imobilelor cuprinse în cf. a comunei Cornea, Nr. 156 pag. 302, No. 813 și No. 54 pag. 109 din circumscripția judecătoriei rurale Teregova după cum urmează:

1. Din imobilul cuprins în c. f. No. 813 a comunei Cornea, No. top. 546 1/2 Bucovăți arător de 800 stj. p. 1/2 parte adecă porțiunea care a fost a lui Iancu Caniceanu și în prezent e trecută în proprietatea lui Iosif Sârbu, în preț de strigare de 6000 lei.

II.

Din imobilele cuprinse în cf. No. 156 pag. 303 întreaga porțiune a lui Iancu Caniceanu de 3/4 parte din imobilele.

2. No. top. 510 Bucovăți 1 jug. 1000 arător în preț de strigare de 27000 lei. 3. No. top. 511, Bucovăți de 1 jug. 1000 stj. p. în preț de strigare de 27000 lei. 4. No. top. 1634 Glamei de 1 jug. 320 stj. p. fânaț cl. în preț de strigare de 22.500 lei.

III.

Din imobilele cuprinse în cartea funduară No. 54 pag. 109 porțiunea următorului de 1/6 parte din imobilele:

5. Nr. 549 Bucoveți 284 stj. p. arător în preț de strigare de 1500 lei cu condiția că: a) referitor la imobilele de sub punctul I. să se vândă liber de uzufructul intabulat în favorul lui Calțun Gligore dacă cu uzufructul nu se va ajunge prețul de 2000 lei. b) referitor la imobilele de sub punctul II. se va vinde 2/3 parte din prețul de strigare ca sumă stabilită pentru achitarea pretenziunilor anterioare intabulate. c) referitor la

imobilele de sub punctul III. se va vinde cu uzufructul lui Ilie Cocoș.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de **21 Iulie 1930 ora 10** la casa comunală a comunei **Cornea.**

În baza § 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării art. 26 XLI. 1908.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul Judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în § 42 LX. 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de depositarea Judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

Publicațiunea prezentă se va comunica interesaiilor. Teregova, la 15 Martie 1930.

A. Comoroșan judecător m. p.

I. Bica m. p.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericască ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericesti

Prof. Cornel G. Otonoga
pictor

6 Caransebeș, Str. Ghețării 4.

Iosif Schaub

Tinichigiu de lux și de zidiri, se angajează la tot felul de lucrări și anume: facerea de turnuri noi, de cruci noi precum și aurirea lor, facerea acoperișurilor noi, facerea parafulgerilor după regulile tehnice; vopsirea turnurilor, acoperișurilor cu farba „Bessemmer“, cea mai bună farbă, ce apără
6
contra ruginii.

Adresa: Lugoj, Str. Nedelco 35.